

Pep Callau,

pregoner de la Festa Major 2012

En Pep Callau va néixer a Sant Joan de Vilatorrada (Bages) fa 43 anys. Durant els seus anys de secundària, en Callau es va adonar de la seva passió pel món de l'espectacle i ràpidament va encaminar el seu camí professional cap al circ de carrer. Fa quatre anys que viu a Cubelles i s'ha donat a conèixer al món des de la gespa del Camp Nou, en la seva funció d'animador de l'estadi.

Quina mena de pregó tens pensat?

M'han convidat i em fa molta il·lusió fer de pregoner, més que animar pregons, que n'he fet molts. Estarà bé intentar explicar en un format breu el jo la persona, el veí de Cubelles des de fa uns anys i fer una gradació fins el jo speaker, showman i anar a buscar el clown i el pallasso. Farem una cosa més seriosa o infor-

mativa, de la vila i de la meva relació amb ella, i acabar amb una cosa més festiva i que el deixem a l'aire perquè la gent que vingui s'ho trobi.

Qui és en Pep Callau?

És un home que neix a Sant Joan de Vilatorrada, al Bages, fa 43 anys. Vaig estudiar a Manresa i, durant aquella època, em vaig adonar

que una de les coses que més m'agradaven era presentar, organitzar, dinamitzar i actuar en els festivals de l'institut. En comptes de triar una carrera universitària vaig triar la carrera de l'espectacle i me'n vaig anar tres anys a una companyia que es diu Goc i Magoc, per fer tot tipus d'espectacles, sobretot de teatre de carrer. Fa gairebé 22 anys que em dedico professionalment al món del teatre de carrer, de l'animació, del paller i m'he anat especialitzant en aquestes dues coses. En el món del paller i l'animació infantil i familiar, i en el de la presentació, de l'animació d'esdeveniments petits, mitjans o grans, com ara en els darrers temps amb l'animació del Camp Nou.

I com és el Pep Callau cubellenc?

Vivia a Barcelona amb els fills i la meua parella, en un pis petitó, i vam buscar una caseta on anar els caps de setmana. Vam mirar al Maresme, però ens va tirar endarrere, i vaig tirar cap al Garraf. Sitges no ho vaig mirar, Vilanova no ens va acabar d'agradar i, a Cubelles, vaig acabar trobant una caseta a Corral d'en Cona. D'això fa vuit anys. Al principi anàvem venint i des de fa 4 anys m'hi vaig instal·lar i s'ha convertit en el meu domicili, el magatzem del meu material i la meua oficina, i Cubelles en el meu poble de residència.

Què et semblen les festes majors?

M'agrada perquè tot el nucli antic acarona el tema dels balls populars i de la part més tradicional. I m'agrada que la festa s'escampa cap a la zona marítima, que és molt oberta. M'he passejat molt per les festes majors del país i n'hi ha de molt senyores, elegants i endreçades, però el que cal és que en un poble petit, com Cubelles, la festa major sigui molt viscuda i això sí que passa a Cubelles.

I què t'agrada de Cubelles?

M'agrada el fet que té aquest nucli antic al voltant del Castell i de l'església molt endreçat. Un nucli antic tranquil i de parets emblanquinades. Hi ha una diferència

entre el nucli antic del poble i la resta. I això, aquí, encara passa, i està molt bé.

En què et va influir que Cubelles fos la vila natal d'en Charlie Rivel?

Hi havia passat moltes vegades anat i tornant d'actuacions. Sempre havia tingut la sensació que havia de venir un dia a treure el cap amb calma per estar vinculat amb la vida, la mort i els últims anys de la vida d'en Charlie Rivel. No el vaig veure actuar mai en directe, però és el gran referent. Els meus referents, en directe, són en Tortell Poltrona i en Claret Papiol, però Charlie Rivel és el gran monstre del circ català en els anys de la Guerra i la Postguerra. Potser soc el segon paller professional, salvant les distàncies de qualitat perquè el mestre és el mestre, que viu a Cubelles. I això és un luxe. De seguida que em van convidar a fer un espectacle vaig xalar molt. Vaig fer un espectacle de Festa Major, vaig organitzar les festes de Corral d'en Cona, amb un parell de veïns. Unes festes que no existien i que ara tenen sis o set anys.

Enguany heu creat la 1a trobada de palleros...

Els hi vaig proposar convidar a uns amics palleros i fer la 1a mostra de palleros del nucli antic de Cubelles. Ja feia temps que portava entre cella i cella anar més enllà en el tema del paller. Per tant, és un plaer vincular el tema el clown i el circ

amb Cubelles. És un plus que em fa sentir molt còmode.

Estàs molt relacionat com a speaker del Camp Nou i del Barça...

Això del Barça és un plaer. Soc soci des de fa 36 anys. El Camp Nou, com per a tants socis, és casa meua i m'hi sento com a casa. L'any que arribava Ronaldinho em van convidar al Gamper per fer un espectacle de palleros a fora. Extraoficialment, presentaven al Ronaldinho fora del camp quan jo acabés l'espectacle. Jo ho vaig anar explicant i es van anar reunint uns 30 o 40.000 culers de forma informal. Al jugador l'havia de presentar la periodista Cristina Cubero i, amb tanta gent, no es va veure capaç de fer-ho i, davant la incertesa del moment, els hi vaig proposar de fer-ho jo. Vaig improvisar una samba amb els meus músics, amb el públic i amb el jugador. Va agradar molt i algú es va quedar amb el meu nom. Quan es va parlar de la possibilitat de fer una animació al camp, m'ho van proposar. Vaig fer algun partidet, alguna trobada amb el president Laporta i fins aquí. Ara, representa que m'he convertit en l'animador de gespa i de les celebracions del Barça. Estic encantat. Agafa una dimensió de feina i de popularitat mediàtica molt important, però com a culer estic gaudint el que no està escrit.

